

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 14 października 2020 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 18 września 2020 r. ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 1:
  - a) w lit. a, pkt 3a otrzymuje brzmienie:

„3a) „kocie rasowym” – rozumie się przez to kota o odpowiednim dla rasy fenotypie, który posiada rodowód wpisany do rejestru prowadzonego przez Unię Felinologii Polskiej;”;
  - b) w lit. b, pkt 10a otrzymuje brzmienie:

„10a) „psie rasowym” – rozumie się przez to psa o odpowiednim dla rasy fenotypie, który posiada rodowód wpisany do Polskiej Księgi Rodowodowej prowadzonej przez Związek Kynologiczny w Polsce;”;
- 2) w art. 1 w pkt 1 w lit. a, pkt 3b otrzymuje brzmienie:

„3b) „kojcu” – rozumie się przez to ogrodzoną przestrzeń przeznaczoną do utrzymania psa poza pomieszczeniem mieszkalnym z dostępem do światła dziennego, uniemożliwiająca wydostanie się poza teren, posiadającą zadaszenie oraz co najmniej w połowie minimalnej dopuszczalnej powierzchni utwardzone podłoże;”;
- 3) w art. 1 w pkt 1 w lit. c, w pkt 20 wyrazy „podmiotów podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „podmiotów podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub nadzorowanych przez tego ministra” oraz wyrazy „Straży Ochrony Kolei” wyrazami „straży ochrony kolei”;

- 4) w art. 1 w pkt 1 w lit. c, w pkt 20 po wyrazach „jednostek ratownictwa” dodaje się wyrazy „, Straży Marszałkowskiej, organizacji pozarządowych działających w formie stowarzyszenia lub fundacji, które zgodnie z celami statutowymi wykonują zadania w zakresie ratownictwa lub poszukiwań.”;
- 5) w art. 1 w pkt 2, w pkt 20 wyrazy „za wyjątkiem” zastępuje się wyrazami „z wyjątkiem” oraz wyraz „gwarantujących” zastępuje się wyrazem „gwarantujące”;
- 6) w art. 1 skreśla się pkt 3;
- 7) w art. 1 w pkt 4 w lit. b, ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Trzymanie zwierząt domowych w kojcu jest dozwolone, pod warunkiem zapewnienia zwierzęciu odpowiedniej powierzchni, zapewniając zwierzęciu o wysokości w kłębie:

  - 1) do 50 cm – powierzchnię kojca wynoszącą nie mniej niż 9 m²;
  - 2) od 51 cm do 66 cm – powierzchnię kojca wynoszącą nie mniej niż 12 m²;
  - 3) powyżej 66 cm – powierzchnię kojca wynoszącą nie mniej niż 15 m².”;
- 8) w art. 1 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) po art. 9a dodaje się art. 9b w brzmieniu:

„Art. 9b. Zabrania się:

  - 1) organizowania i uczestniczenia w konkursach, loteriach, aukcjach lub licytacjach, w których zwierzę domowe stanowi nagrodę, jest przedmiotem loterii, aukcji lub licytacji;
  - 2) prowadzenia egzekucji ze zwierząt domowych;
  - 3) sprzedaży i nabywania przedmiotów materialnych i niematerialnych w przypadku, gdy zwierzę domowe stanowi bezpłatne uzupełnienie do sprzedawanego przedmiotu.”;
- 9) w art. 1 w pkt 6:

a) w lit. a, ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Gminy realizują zadanie zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom:

- 1) za pośrednictwem gminnych jednostek organizacyjnych prowadzących schroniska dla zwierząt lub
- 2) zlecając przedsiębiorcom zawodowo zajmującym się zadaniem z zakresu ochrony opieki nad bezdomnymi zwierzętami prowadzenie schronisk dla bezdomnych zwierząt, lub
- 3) zawierając z organizacjami społecznymi, o których mowa w ust. 4, porozumienie w sprawie prowadzenia schronisk dla zwierząt.”

b) w lit. c:

- w ust. 5 wyrazy „jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 1a pkt 1 i 2,” zastępuje się wyrazami „gminnej jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 1a pkt 1”;
- w ust. 7 wyrazy „ust. 1a pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „ust. 1a pkt 1”;

10) w art. 1 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) w art. 11a:

a) w ust. 2:

- pkt 2-5 otrzymują brzmienie:

„2) całoroczną opiekę nad wolnobytującymi kotami, a w szczególności ich dokarmianie oraz sterylizację albo kastrację, po których następuje powrót zwierząt do naturalnego środowiska;

3) wyłapywanie bezdomnych zwierząt;

4) obowiązkową sterylizację i kastrację zwierząt wyłapanych na terenie gminy;

5) określenie warunków i trybu poszukiwania nowych właścicieli dla bezdomnych zwierząt;”

- pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7) wskazanie gospodarstwa rolnego dla bezdomnych zwierząt gospodarskich oraz zapewnienie bezdomnym zwierzętom gospodarskim miejsca w tym gospodarstwie;

8) zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadku zdarzeń losowych, w tym drogowych z udziałem zwierząt bezdomnych, dzikich lub kotów wolnobytuujących, w których zwierzęta odnoszą obrażenia;”

– dodaje się pkt 9 i 10 w brzmieniu:

„9) określenie zasad i trybu przekazywania bezdomnych zwierząt domowych do schroniska dla zwierząt oraz bezdomnych zwierząt gospodarskich do gospodarstwa rolnego dla bezdomnych zwierząt gospodarskich;

10) określenie sposobu i trybu przyjmowania zawiadomień od mieszkańców gminy o bezdomnych zwierzętach oraz o zwierzętach wymagających opieki weterynaryjnej, o których mowa w pkt 8.”

b) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Wójt (burmistrz, prezydent miasta), corocznie do dnia 14 kwietnia, przekazuje właściwemu komendantowi Policji, komendantowi straży gminnej, właściwemu powiatowemu lekarzowi weterynarii, właściwemu staroście powiatowemu oraz organizacjom społecznym, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, działającym na terenie gminy i powiatu, informację o:

1) schronisku dla zwierząt oraz podmiocie wyłapującym bezdomne zwierzęta, z którym gmina zawarła umowę, wraz ze wskazaniem numeru telefonu oraz adresu;

2) podmiocie zapewniającym całodobową opiekę weterynaryjną w przypadku zdarzeń losowych, w tym drogowych z udziałem zwierząt bezdomnych lub dzikich, w których zwierzęta odnoszą obrażenia, wraz ze wskazaniem numeru telefonu oraz adresu;

3) pracownikowi gminy odpowiedzialnym za opiekę nad zwierzętami bezdomnymi, wraz ze wskazaniem całodobowego numeru telefonu.”;”;

11) w art. 1:

a) dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

- „7a) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie: „Zwierzęta wykorzystywane do celów widowiskowych, filmowych, sportowych, specjalnych i obronnych”;
- b) w pkt 8, w ust. 1 wyrazy „filmowych, sportowych i specjalnych” zastępuje się wyrazami „widowiskowych, filmowych, sportowych, specjalnych i obronnych”;
- 12) w art. 1 w pkt 9, w art. 16a zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Dopuszcza się wystawy i pokazy zwierząt polegające wyłącznie na prezentowaniu cech danego gatunku zwierząt oraz pokazy psów specjalnych i ratowniczych.”;
- 13) w art. 1 w pkt 10 w lit. a, w ust. 1a wyrazy „Zabronione jest wykorzystywanie” zastępuje się wyrazami „Zabrania się wykorzystywania” oraz wyrazy „za wyjątkiem” zastępuje się wyrazami „z wyjątkiem”;
- 14) w art. 1 w pkt 10 w lit. d, ust. 8 otrzymuje brzmienie:
„8. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, minimalne warunki utrzymywania poszczególnych gatunków zwierząt wykorzystywanych do celów filmowych, sportowych i specjalnych, mając na względzie zapewnienie im właściwej opieki.”;
- 15) w art. 1 w pkt 12, art. 18a otrzymuje brzmienie:
„Art. 18a. 1. Podmiot, który podjął decyzję o wycofaniu ze służby zwierzęcia wykorzystywanego do celów specjalnych, może przekazać to zwierzę osobie sprawującej dalszą opiekę.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do opiekunów zwierząt organizacji pozarządowej działającej w formie stowarzyszenia lub fundacji, która zgodnie z celem statutowym wykonuje zadania w zakresie ratownictwa lub poszukiwań.
3. Przekazanie opieki nad zwierzęciem, o którym mowa w ust. 1, następuje w drodze nieodpłatnej umowy.

4. Opiekunowi zwierzęcia, który zawarł umowę określoną w ust. 3, przysługuje od podmiotu przekazującego opiekę nad zwierzęciem miesięczne świadczenie na utrzymanie zwierzęcia w wysokości nie niższej od środków przekazywanych na utrzymanie zwierzęcia przez ten podmiot w okresie wykorzystywania zwierzęcia do celów specjalnych.

5. Świadczenie, o którym mowa w ust. 4, jest wypłacane z góry do 10 dnia miesiąca ze środków podmiotu przekazującego opiekę nad zwierzęciem, przez okres sprawowania przez opiekuna opieki nad zwierzęciem.

6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór umowy, o której mowa w ust. 3, mając na uwadze konieczność zapewnienia zwierzętom wykorzystywanym do celów specjalnych, wycofanym ze służby, właściwych warunków bytowania.”;

16) w art. 1 w pkt 13 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3c w brzmieniu:

„3a. Wymogu pozbawienia świadomości określonego w ust. 1 nie stosuje się w przypadku poddawania zwierząt ubojowi szczególnym sposobem przewidzianym przez obrządek religijny związku wyznaniowego o uregulowanej sytuacji prawnej działającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wyłącznie na potrzeby jego członków, zwanym dalej „ubojem bez ogłuszania”.

3b. Wymogu pozbawienia świadomości określonego w ust. 1 nie stosuje się w przypadku poddawania drobiu ubojowi szczególnym sposobem przewidzianym przez obrządek religijny związku wyznaniowego.

3c. W przypadku, o którym mowa w ust. 3a, nie zezwala się na stosowanie systemów krępujących bydło przez umieszczenie w odwrotnym położeniu lub w dowolnym innym nienaturalnym położeniu.”;

17) w art. 1 w pkt 13 w lit. b, w ust. 7:

a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „ministrem właściwym do spraw wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych”;

- b) w pkt 4 wyrazy „określania maksymalnych potrzeb” zastępuje się wyrazami „maksymalne potrzeby”;
- 18) w art. 1 w pkt 16:
- a) w art. 34b:
- ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Lekarze weterynarii, będący pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej albo osobami wyznaczonymi na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 1 albo art. 18 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1557 oraz z 2020 r. poz. 285), przeprowadzają kontrolę schronisk dla zwierząt z urzędu raz na kwartał.”,
  - w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wykonując kontrolę, o której mowa w ust. 1, lekarze weterynarii wymienieni w ust. 1 są uprawnieni do:”,
- b) w art. 34c skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2018 r. poz. 1557 oraz z 2020 r. poz. 285)”;
- 19) w art. 1:
- a) w pkt 17 polecenie nowelizacyjne otrzymuje brzmienie: „po rozdziale 10a dodaje się rozdziały 10b–10d w brzmieniu:”;
- b) skreśla się polecenia nowelizacyjne w pkt 18 i 19 oraz ich oznaczenia;
- 20) w art. 1 w pkt 18, w art. 34e w ust. 1:
- a) w pkt 1 wyrazy „art. 34e” zastępuje się wyrazami „art. 34f”;
- b) w pkt 2 wyrazy „art. 634a” zastępuje się wyrazami „art. 63^{4a}”;
- 21) w art. 1 w pkt 18, w art. 34e w ust. 2 w pkt 3 wyrazy „adwokatem, radcą prawnym” zastępuje się wyrazami „adwokatem lub radcą prawnym”;
- 22) w art. 1 w pkt 18, w art. 34e w ust. 2:
- a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) członkowie organu wykonawczego oraz członkowie organu nadzoru

organizacji pozarządowej nie są skazani prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe;”;

b) dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) posiada umowę z lekarzem weterynarii w zakresie gotowości do zapewnienia całodobowej opieki lekarsko-weterynaryjnej dla zwierząt odebranych w trybie art. 7 ust. 1 lub 3.”;

23) w art. 3:

a) przed pkt 1 dodaje się pkt ... i ... w brzmieniu:

„...”) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Na prowadzenie działalności w zakresie:”;

...) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rada gminy określi, w drodze uchwały, wymagania, jakie powinien spełniać podmiot ubiegający się o uzyskanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 i 4.”;

b) w pkt 2, ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Gminne jednostki organizacyjne prowadzące na obszarze własnej gminy schroniska dla bezdomnych zwierząt oraz organizacje społeczne, o których mowa w art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 638 i ...), nie mają obowiązku uzyskania zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt, ale muszą spełniać warunki wymagane przy udzielaniu tego zezwolenia oraz warunki określone w art. 11 ust. 5–7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt.”;

24) w art. 5, w § 1d wyrazy „Inspekcja Weterynaryjna” zastępuje się wyrazami „właściwy organ Inspekcji Weterynaryjnej”;

25) w art. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w art. 5:

a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) w art. 1 pkt 1 lit. a, c–f, h–j, l, jest dozwolone po stwierdzeniu przez powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na przewidywane miejsce jej prowadzenia, w drodze decyzji, spełniania wymagań weterynaryjnych określonych dla prowadzenia danego rodzaju działalności;
  - 2) w art. 1 pkt 1 lit. b, g, k, n, p, jest dozwolone po uprzednim zgłoszeniu, w formie pisemnej, zamiaru jej prowadzenia powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na przewidywane miejsce jej prowadzenia.”,
- b) w ust. 4 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) stwierdzającą spełnianie wymagań weterynaryjnych, jeżeli wymagania określone dla danego rodzaju działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a, c–f, h–j, l, są spełnione;
  - 2) odmawiającą stwierdzenia spełniania wymagań weterynaryjnych, jeżeli wymagania określone dla danego rodzaju działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a, c–f, h–j, l, nie są spełnione.”,
- c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
- „9. Powiatowy lekarz weterynarii po otrzymaniu zgłoszenia zamiaru prowadzenia przez podmiot działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. b, g, k, p, wydaje decyzję o nadaniu temu podmiotowi weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego.”;”;
- 26) w art. 6 dodaje się pkt 3–5 w brzmieniu
- „3) w art. 24d:
    - a) w ust. 1 i 2 wyrazy „wydawania paszportu” zastępuje się wyrazami „wydawania paszportu, znakowania psów”;
    - b) w ust. 7 w pkt 2 w lit. b kropkę zastępuje się wyrazem „, lub” i dodaje się lit. c w brzmieniu:
      - „c) pobrania próbek w celu określenia miana przeciwciał.”;
  - 4) po art. 56a dodaje się art. 56b–56e w brzmieniu:
    - „Art. 56b. 1. Psy powyżej 3. miesiąca życia na obszarze całego kraju

podlegają obowiązkowemu oznakowaniu za pomocą mikroczipa.

2. Posiadacze psów są obowiązani oznakować psy w terminie 30 dni od dnia ukończenia przez psa 3. miesiąca życia.

3. Oznakowania psa dokonują lekarze weterynarii wpisani do rejestru, o którym mowa w art. 24d ust. 1.

4. Psy poddane oznakowaniu podlegają wpisowi do rejestru, o którym mowa w art. 56c ust. 1.

5. Lekarz weterynarii, który dokonał oznakowania psa, wydaje posiadaczowi psa zaświadczenie o dokonaniu oznakowania lub dokonuje wpisu w dokumencie identyfikacyjnym psa o dokonaniu oznakowania.

6. Posiadacze psów są obowiązani do zgłoszenia lekarzowi weterynarii wpisanemu do rejestru, o którym mowa w art. 24d ust. 1, zmiany danych zamieszczonych w rejestrze, o którym mowa w art. 56c ust. 1.

7. Lekarz weterynarii wydaje posiadaczowi psa zaświadczenie o dokonaniu aktualizacji danych zamieszczonych w rejestrze, o którym mowa w art. 56c ust. 1, albo dokonuje wpisu o dokonaniu aktualizacji w dokumencie identyfikacyjnym psa.

8. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna, za pośrednictwem okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych, zaopatruje lekarzy weterynarii w druki zaświadczeń, o których mowa w ust. 5 i 7.

9. Lekarz weterynarii pobiera od posiadacza psa opłatę za oznakowanie psa, wydanie zaświadczenia, o którym mowa w ust. 5 i 7, a w przypadku zmiany posiadacza psa – za dokonanie aktualizacji danych nowego posiadacza psa.

10. Środki z tytułu opłat, o których mowa w ust. 8, przeznacza się na pokrycie kosztów:

- 1) wynagrodzenia lekarzy weterynarii za oznakowanie psa, dokonanie aktualizacji danych zamieszczonych w rejestrze, o którym mowa w art. 56c ust. 1, oraz wydanie zaświadczeń, o których mowa w ust. 5 i 7;
- 2) ponoszonych przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną, związanych z drukiem zaświadczeń, o których mowa w ust. 5 i 7, oraz ich przekazywaniem okręgowym izbom lekarsko-weterynaryjnym;
- 3) o których mowa w art. 56c ust. 6.

Art. 56c. 1. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna prowadzi centralny

rejestr psów oznakowanych.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, stanowi integralną część rejestru wydanych paszportów, o którym mowa w art. 24ae ust. 4.

3. Lekarze weterynarii, o których mowa w art. 56b ust. 3, po dokonaniu oznakowania psa, niezwłocznie przekazują do rejestru, o którym mowa w ust. 1, następujące dane:

- 1) imię i nazwisko, kod pocztowy i miejsce zamieszkania oraz numer telefonu posiadacza psa; informacja może również zawierać adres e-mail posiadacza psa;
- 2) gatunek, rasę i płęć psa;
- 3) numer mikroczipa;
- 4) datę i miejsce implantacji mikroczipa;
- 5) datę szczepienia psa przeciwko wścieklicznie, jeżeli zostało dokonane wraz z oznakowaniem.

4. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest udostępniany organom Inspekcji Weterynaryjnej, organom samorządu gminnego, Policji, straży gminnej oraz przedstawicielom organizacji społecznych, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt w celu realizacji zadań, o których mowa w ustawie.

5. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna określi, w drodze uchwały, sposób prowadzenia rejestru, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób i terminy przekazywania do niego przez lekarzy weterynarii danych, o których mowa w ust. 3.

6. Koszty związane z:

- 1) administrowaniem i utrzymywaniem serwerów,
- 2) przygotowywaniem i aktualizowaniem oprogramowania komputerowego oraz materiałów pomocniczych, związanych z korzystaniem z tego oprogramowania

– są pokrywane z opłat pobieranych za oznakowanie psów, opłat za dokonanie aktualizacji danych zamieszczonych w rejestrze, o którym mowa w ust. 1, oraz ze środków pochodzących z dotacji przekazywanych przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 56d. Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymogi techniczne, które powinien spełniać mikrochip, o którym mowa w art. 56b ust. 1,
- 2) wysokość opłaty za oznakowanie psa mikrochipem, o którym mowa w art. 56b ust. 1,
- 3) wysokość opłaty za aktualizację danych wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 56c ust. 1,
- 4) wysokość opłaty za wydanie zaświadczeń, o których mowa w art. 56b ust. 5 i 7,
- 5) wysokość wynagrodzenia dla lekarza weterynarii za oznakowanie psa mikrochipem, o którym mowa w art. 56b ust. 1,
- 7) wysokość kwoty, stanowiącej część opłat, przeznaczonych na pokrycie kosztów, o których mowa w art. 56c ust. 6

– mając na uwadze koszty prowadzenia, w tym administrowania i utrzymania, rejestru, o którym mowa w ust. 1, druk zaświadczeń, o których mowa w art. 56b ust. 5 i 7, ich przekazywanie i wydawanie, a także nakład pracy lekarza weterynarii przy oznakowaniu psów mikrochipem, o którym mowa w art. 56b ust. 1.

Art. 56e. Minister właściwy do spraw rolnictwa może przekazać Krajowej Radzie Lekarsko-Weterynaryjnej dotację na realizację zadań, o których mowa w art. 56c ust. 6.”;

- 5) po art. 84a dodaje się art. 84b w brzmieniu:

„Art. 84b. 1. Kto narusza nakazy albo zakazy określone w art. 56b ust. 1, 2 lub 6, podlega karze aresztu albo karze grzywny.

2. Usiłowanie, podżeganie i pomocnictwo do czynu określonego w ust. 1 jest karalne.

3. W razie ukarania za wykroczenie, o którym mowa w ust. 1, sąd może orzec środek karny w postaci przepadku zwierzęcia.

4. W razie ukarania za wykroczenia, o którym mowa w ust. 1, sąd może orzec nawiązkę do wysokości 1 000 zł na cel związany z ochroną zwierząt.

5. W sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”;

27) w art. 8, w pkt 3 przed wyrazami „lisa pospolitego” dodaje się wyrazy „zwierzęta futerkowe –”;

28) dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. Posiadacz psa oznakowanego za pomocą mikroczipa przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy jest obowiązany zgłosić się w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do lekarza weterynarii wpisanego do rejestru, o którym mowa w art. 24d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w celu wprowadzenia do rejestru, o którym mowa w art. 56c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, informacji o oznakowaniu psa.

2. Posiadacz psa nieoznakowanego za pomocą mikroczipa przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy jest obowiązany zgłosić się w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do lekarza weterynarii wpisanego do rejestru, o którym mowa w art. 24d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w celu oznakowania psa.”;

29) dodaje się art. 8b w brzmieniu:

„Art. 8b. Do postępowań w sprawie odbioru zwierząt, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

30) w art. 9 skreśla się ust. 2;

31) art. 11 i art. 13 otrzymują brzmienie:

„Art. 11. 1. Podmioty prowadzące w dniu wejścia w życie ustawy działalność, o której mowa w art. 12 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1, mogą ją prowadzić do dnia 31 lipca 2023 r. na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. Podmiotom, o których mowa w ust. 1, przysługuje roszczenie do Skarbu Państwa o odszkodowanie za poniesioną szkodę wynikającą z konieczności dostosowania się do przepisu art. 12 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1.

3. Odszkodowanie przyznaje się na pisemny wniosek poszkodowanego złożony nie wcześniej niż od dnia wejścia w życie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 9, do ministra właściwego do spraw rolnictwa.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa rozpatruje wnioski o wypłatę odszkodowania w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia wniosku. Minister przyznaje albo odmawia przyznania odszkodowania w drodze decyzji.

5. Odszkodowanie wypłaca się w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji przyznającej odszkodowanie.

6. Poszkodowany niezadowolony z decyzji w sprawie odszkodowania, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji w tej sprawie, może wnieść powództwo do sądu powszechnego. Wniesienie powództwa nie wstrzymuje wykonania decyzji.

7. Odszkodowanie przysługuje także podmiotom prowadzącym chów lub hodowlę drobiu lub ryb, które poniosły szkodę wynikającą z konieczności dostosowania się do przepisu ust. 1 przez podmioty prowadzące w dniu wejścia w życie ustawy działalność, o której mowa w art. 12 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1. Przepisy ust. 2–6 stosuje się odpowiednio.

8. Pracownikowi podmiotu, o którym mowa w ust. 1, z którym podmiot ten rozwiązał stosunek pracy w związku z koniecznością dostosowania się do przepisu art. 12 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1, przysługuje odprawa pieniężna w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia, ustalana według zasad obowiązujących przy obliczaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy. Przepisu art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2018 r. poz. 1969) nie stosuje się.

9. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, warunki wypłaty odszkodowania, o którym mowa w ust. 2 i 7, uwzględniając:

- 1) w odniesieniu do podmiotów prowadzących w dniu wejścia w życie ustawy działalność, o której mowa w art. 12 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1:
  - a) gatunek i liczbę chowanych lub hodowanych w dniu wejścia w życie ustawy zwierząt objętych zakazem,
  - b) utratę zysków z prowadzonej działalności, biorąc pod uwagę wysokość średniego rocznego dochodu osiągniętego w latach 2018–2020 z działalności objętej zakazem,

- c) konieczność spłaty zadłużenia, biorąc pod uwagę długoterminowe kredyty udzielone przed dniem wejścia w życie ustawy na działalność objętą zakazem,
  - d) konieczność spłaty innych zobowiązań, w tym związanych z korzystaniem ze środków europejskich,
  - e) poniesione nakłady inwestycyjne, biorąc pod uwagę wartość niezamortyzowanych środków trwałych związanych z działalnością objętą zakazem,
  - f) konieczność wypłaty zwalnianym pracownikom odpraw, o których mowa w ust. 8;
- 2) w odniesieniu do podmiotów prowadzących chów lub hodowlę drobiu lub ryb, o których mowa w ust. 7, wzrost kosztów prowadzonej działalności wynikający z konieczności utylizacji odpadów dostarczanych podmiotom prowadzącym w dniu wejścia w życie ustawy działalność, o której mowa w art. 12 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1.

10. Minister właściwy do spraw rolnictwa wyda rozporządzenie, o którym mowa w ust. 9, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.”

„Art. 13. 1. Podmioty wykonujące w dniu wejścia w życie ustawy działalność gospodarczą w zakresie uboju zwierząt dokonywanego w szczególny sposób przewidziany przez obrządki religijne związków wyznaniowych, są obowiązane dostosować się do przepisu art. 34 ust. 3a ustawy zmienianej w art. 1, do dnia 31 grudnia 2025 r.

2. Podmiotom, które poniosły szkodę w związku z koniecznością dostosowania się do przepisu art. 34 ust. 3a ustawy zmienianej w art. 1, przysługuje roszczenie do Skarbu Państwa o odszkodowanie. Roszczenie to przysługuje także hodowcom, którzy ponieśli szkodę w związku z ograniczeniem lub zaprzestaniem chowu lub hodowli zwierząt poddawanych ubojowi dokonywanego w szczególny sposób przewidziany przez obrządki religijne związków wyznaniowych. Przepisy art. 11 ust. 3–6 stosuje się odpowiednio.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa przedstawi Sejmowi, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, analizę skutków wejścia w życie art. 34 ust. 3a ustawy zmienianej w art. 1, dla hodowców, producentów i gospodarki

narodowej.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, warunki wypłaty odszkodowania, o którym mowa w ust. 2, biorąc pod uwagę analizę, o której mowa w ust. 3, oraz uwzględniając straty hodowców i producentów, a w szczególności:

- 1) utratę zysków z prowadzonej działalności, biorąc pod uwagę wysokość średniego rocznego dochodu osiągniętego w latach 2018–2020 z działalności objętej zakazem;
- 2) konieczność spłaty zadłużenia, biorąc pod uwagę długoterminowe kredyty udzielone przed dniem wejścia w życie ustawy na działalność objętą zakazem;
- 3) konieczność spłaty innych zobowiązań, w tym związanych z korzystaniem ze środków europejskich;
- 4) poniesione nakłady inwestycyjne, biorąc pod uwagę wartość niezamortyzowanych środków trwałych związanych z działalnością objętą zakazem;
- 5) konieczność wypłaty zwalnianym pracownikom odpraw, o których mowa w ustawie z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa wyda rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4, w terminie 3 miesięcy od dnia przedstawienia analizy, o której mowa w ust. 3.”;

- 32) w art. 14 w ust. 1 wyrazy „prawo do odszkodowania” zastępuje się wyrazem „odszkodowanie”;
- 33) w art. 14 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Strona niezadowolona z przyznanego odszkodowania może wnieść powództwo do sądu powszechnego. Powództwo przysługuje także w przypadku niewydania decyzji przez ministra właściwego do spraw rolnictwa w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania przez niego wniosku o wypłatę odszkodowania.”;
- 34) skreśla się art. 16;

- 35) w art. 17 w pkt 1 po wyrazach „8–11” dodaje się wyrazy „, art. 3”;
- 36) w art. 17 w pkt 2 wyrazy „art. 1 pkt 5 i 7 oraz art. 11 i 13, które wchodzi” zastępuje się wyrazami „art. 1 pkt 5, który wchodzi”.

MARSZAŁEK SENATU

Tomasz GRODZKI

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 14 października 2020 r. Senat rozpatrzył ustawę o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw i uchwalił do niej 36 poprawek.

Przyjmując poprawkę nr 1 Senat uznał za zasadne dokonanie modyfikacji definicji kota rasowego oraz psa rasowego przez wprowadzenie wymogu posiadania przez kota rasowego rodowodu wpisanego do rejestru prowadzonego przez Unię Felinologii Polskiej, oraz wymogu posiadania przez psa rasowego rodowodu wpisanego do Polskiej Księgi Rodowodowej prowadzonej Związek Kynologiczny w Polsce.

Poprawka nr 2 zmierza do modyfikacji definicji kojca poprzez sprecyzowanie, że jest to przestrzeń posiadająca co najmniej w połowie minimalnej dopuszczalnej powierzchni utwardzone podłoże.

Poprawki nr 3, 5, 13, 21 i 32 mają charakter redakcyjny. Zapewniają spójność redakcyjną przepisów ustawy, zarówno w obrębie zmienianych przepisów, jak i przepisów innych ustaw.

Poprawka nr 4 zmierza do tego, aby definicja zwierząt wykorzystywanych do celów specjalnych obejmowała również zwierzęta, których profesjonalna tresura oraz używanie odbywa się na podstawie odrębnych przepisów, regulujących szczegółowe zasady działania Straży Marszałkowskiej, a także organizacji pozarządowych działających w formie stowarzyszenia lub fundacji, które zgodnie z celami statutowymi wykonują zadania w zakresie ratownictwa lub poszukiwań.

Przyjmując poprawkę nr 6 Senat uznał, że z uwagi na istotne kontrowersje, jakie wiążą się z proponowaną zmianą przepisów dotyczących odbioru zwierząt od ich właścicieli lub opiekunów zasadnym jest zrezygnowanie ze zmian dotyczących tej materii. Za racjonalne należy uznać w takim przypadku pozostanie przy obowiązujących obecnie przepisach art. 7 ustawy o ochronie zwierząt.

Poprawka nr 7 zmierza do modyfikacji warunków trzymania zwierzęcia w kojcu przez wskazanie, że dotyczy on zwierząt domowych.

Poprawka nr 8 zmierza do ustanowienia zakazu organizowania przedsięwzięć, w których zwierzę domowe stanowi nagrodę albo jest przedmiotem loterii, aukcji lub

licytacji, zakazu uczestnictwa w takich przedsięwzięciach, zakazu prowadzenia egzekucji ze zwierząt domowych oraz zakazu sprzedaży i nabywania przedmiotów w przypadku, gdy zwierzę domowe stanowi bezpłatne uzupełnienie do sprzedawanego przedmiotu.

Przyjmując poprawki nr 9, 23, 30 i 34 Senat miał na celu zapewnienie spójności systemowej proponowanych przepisów art. 11 ust. 1a i 4 ustawy o ochronie zwierząt z przepisami ustawy o samorządzie gminnym oraz ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Ponadto Senat uznał za zasadne, aby również i przedsiębiorcy zawodowo zajmujący się zadaniem z zakresu ochrony opieki nad bezdomnymi zwierzętami mogli prowadzić, na zlecenie gminy, schroniska dla bezdomnych zwierząt.

Poprawka nr 10 zmierza do modyfikacji zakresu postanowień gminnego programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt, a także nałożenia na wójta (burmistrza, prezydenta miasta) obowiązków informacyjnych w tym zakresie, w tym powiadamiania właściwych podmiotów o schronisku dla zwierząt i o podmiocie zapewniającym całodobową opiekę weterynaryjną w przypadku zdarzeń losowych, w których zwierzęta odnoszą obrażenia.

Poprawka nr 11 rozszerza zakres przepisu chroniącego zwierzęta przed cierpieniem o zwierzęta wykorzystywane do celów obronnych oraz zmierza do zapewnienia legislacyjnych konsekwencji w nowelizowanej ustawie o ochronie zwierząt.

Przyjmując poprawkę nr 12 Senat miał na celu zapewnienie możliwości organizowania wystaw i pokazów zwierząt polegających wyłącznie na prezentowaniu cech danego gatunku zwierząt oraz pokazów psów specjalnych i ratowniczych.

Poprawka nr 14 zmierza z jednej strony do nałożenia na ministra właściwego do spraw wewnętrznych obowiązku współuczestniczenia w wydawaniu rozporządzenia w sprawie minimalnych warunków utrzymywania poszczególnych gatunków zwierząt wykorzystywanych do celów filmowych, sportowych i specjalnych, z drugiej zaś – do poprawnego legislacyjnie określenia jednego z ministrów współuczestniczących w wydawaniu tego rozporządzenia.

Poprawka nr 15 zmierza do ustanowienia podstaw prawnych przekazania wycofanego ze służby zwierzęcia wykorzystywanego do celów specjalnych osobie sprawującej dalszą opiekę.

Poprawka nr 16 zmierza do zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia Rady nr 1099/2009 w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania oraz przewiduje, że wymogu pozbawienia świadomości nie stosuje się również w przypadku poddawania ubojowi drobiu w sposób przewidziany przez obrządek religijny związku wyznaniowego.

Poprawka nr 17 zmierza do legislacyjnej korekty dodawanego upoważnienia do wydania aktu wykonawczego, w tym do określenia ministra współuczestniczącego w jego wydawaniu zgodnie z ustawą o działach administracji rządowej.

Poprawka nr 18 zmierza do tego, aby kontrola schronisk dla zwierząt była przeprowadzana wyłącznie przez lekarzy weterynarii, którzy są pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej albo osobami wyznaczonymi na podstawie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej.

Poprawka nr 19 zmierza do zastosowania poprawnej techniki legislacyjnej przy dodawaniu nowych rozdziałów w ustawie o ochronie zwierząt.

Poprawka nr 20 zmierza do skorygowania błędnych odesłań.

Poprawka nr 22 zmierza do uzupełnienia warunków wpisu na listę organizacji pozarządowych uprawnionych do występowania w charakterze oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenia określone w zmienianej ustawie o ochronie zwierząt zarówno o wymóg niekaralności członków ich organów wykonawczych oraz członków ich organów nadzoru prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe, jak również o wymóg zawarcia przez te organizacje umowy z lekarzem weterynarii w zakresie gotowości do zapewnienia całodobowej opieki lekarsko-weterynaryjnej dla zwierząt odebranych właścicielowi lub opiekunowi.

Poprawka nr 24 zmierza do sprecyzowania, że grzywnę do wysokości 5000 zł w postępowaniu mandatowym, w sprawach o czyny określone w przepisach karnych zmienianej ustawy o ochronie zwierząt, wydaje właściwy organ Inspekcji Weterynaryjnej.

Poprawka nr 25 zmierza do zapewnienia legislacyjnych konsekwencji ustanowienia regulacji, zgodnie z którą działalność w zakresie prowadzenia schroniska dla zwierząt może być prowadzona po wydaniu przez powiatowego lekarza weterynarii decyzji stwierdzającej spełnienie przez schronisko wymagań weterynaryjnych.

Przyjmując poprawki nr 26 i 28 Senat uznał, że wprowadzenie obowiązku oznakowywania i rejestracji psów stworzy szansę na poprawę warunków życia bezdomnych

psów, pomoże ograniczyć zjawisko bezdomności psów oraz chorób zakaźnych wśród zwierząt, a także zracjonalizować wydatki jednostek samorządu terytorialnego na zadanie związane ze zwalczaniem bezdomności zwierząt.

Poprawka nr 27 zmierza do uzupełnienia definicji zwierząt futerkowych o wskazanie definiowanego określenia.

Poprawka nr 29 zmierza do ustanowienia regulacji przejściowej, wedle której do postępowań w sprawie odbioru zwierząt, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Przyjmując poprawki nr 31 i 36 Senat miał na celu zapewnienie odpowiedniego okresu na dostosowanie się do nowych wymogów nałożonych przez ustawę na podmioty, które w dniu wejścia w życie ustawy prowadziły chów lub hodowlę zwierząt futerkowych w celach komercyjnych oraz podmioty wykonujące działalność gospodarczą w zakresie uboju zwierząt dokonywanego w sposób przewidziany przez obrządki religijne związków wyznaniowych. Poprawki zapewniają możliwość prowadzenia takiej działalności, na podstawie przepisów dotychczasowych, odpowiednio do dnia 31 lipca 2023 r. oraz do dnia 31 grudnia 2025 r. Ponadto Senat uznał za konieczne uzupełnienie ustawy o określenie zasad i trybu realizacji roszczeń do Skarbu Państwa o odszkodowanie za szkodę wynikającą z konieczności dostosowania się przez wskazane podmioty do wymogów nałożonych przez ustawę.

Poprawka nr 33 zmierza do ustanowienia uprawnienia do wniesienia powództwa do sądu powszechnego przez podmioty prowadzące działalność widowiskową lub rozrywkową, które są obowiązane do przekazania zwierząt, dotychczas wykorzystywanych do celów rozrywkowych i widowiskowych, przetrzymywanych, hodowanych i prezentowanych w cyrkach lub bazach cyrkowych, w związku z uprawnieniem do odszkodowania z tego tytułu.

Poprawka nr 35 zmierza do zapewnienia spójności legislacyjnej unormowań dotyczących terminu wejścia w życie poszczególnych przepisów ustawy.